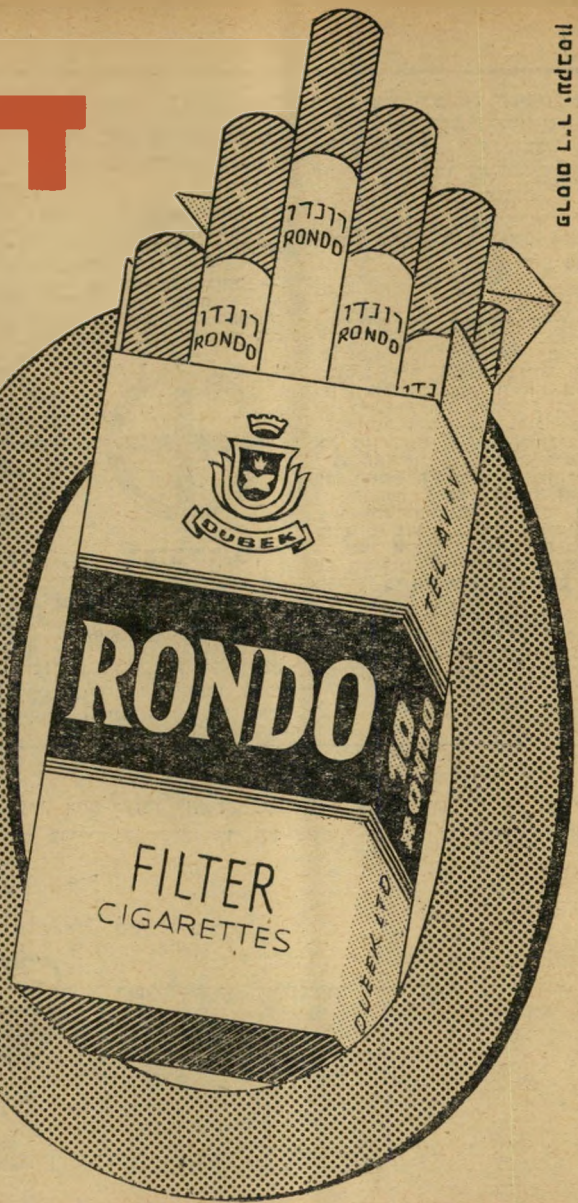
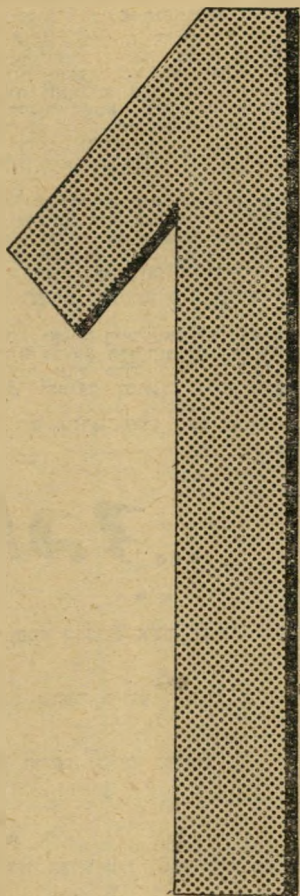

דובקה

רונדו

10 סיג
37 אב

דובקה - ערבות לטיב

מכתבים

(המשך ממחזור 3)

אלה בבחירת אמצעים אשר לא תמיד מתבטאים בהצבת שלטים. אין לי ספק שלוא היה מקום הסכנה מנוד על-ידי רשת ברזל, כגובה של כארבעה מטרים (מהסוג שהרשויות המוניציפליות מתקינות כאשר ישנה אפשרות של עשיית רווחים מכך) סכוד מאוד לים, שאסון זה, ואסונות אחרים, היו נמנעים. עובדה, שבי קטע הסגור של סביבת נמל תל-אביב אין מתרחצים! וקשה להעלות על הדעת אדם שפוי בדעתו שינסה לעבור מחסום כזה רק כדי להתרחץ.

בארץ-הנירה, כשלנו, תמיד יוצאו אני שים שלא ידעו לקרוא את שפת השלטים (באם לא ייעקרו תחילה על-ידי פרחחים), ונערים קלי-דעת שאינם מתחשבים תמיד בכל אשר כתוב בשלטים, אך אינם חייבים מיתה בנלל זה.

הבנות המסכנות שילמו בחייהן בנלל דתו וצניעותו, בבחורו מקום מרותק מעיני הבריות, ולכן יש לראותו במידה מסויימת כמקדשות הדת במוחו.

יעקוב אלדר, תל-אביב

ביום-האסון לא היה במקום שום שלט אדרה.

החיים הפרטיים

במרור, "רחל מרחלת" (העולם הזה 1337), נתפרסמה רשימה אודות הדר"ר נחום גולדמן, מן העוסקת בתחומי של הפרט.

אגמון

רשימה זו נוגדת את הקו שהצהרתם עליו: דהיינו, חרף רה לחייהם הפריטיים של מנהיגים לפי מעשיהם או מחוליהם רק במידה שטובת-הכלל דורשת זאת. פרט לרוע-לשמו, לא מצאית ברשימה זו שום שבה מדינית כל-שהו.

כל רשימה כזו מחזקת את אויבי העולם הזה ומרפה את ידי ידיו.

אני מבין התנגדות לצנזורה ספלטית ובסחנותיה, אבל כולנו בעד צנזורה של המערכת על מעשיה.

מוטב לפני ההדפסה מאשר לאחריה.

יעקוב אגמון, תל-אביב

אדמות הציבור - לציבור

ביחס להעלאה מלאכותית של ערך הקרקע על-ידי הרשויות העירוניות (העולם הזה 1336):

לפני 15 שנה נגזרו בכפראתא שטחים ממרשים פרטיים כמרכו המסחרי, כדי להקים שם מוסדות-ציבור. בין השאר - ניסע עליהם הגו שמול המועצה העירונית.

בעוד שקיימים כמרכו העיר שטחים רבים לא-מוצלחים - רוצה המועצה לבנות תנויות דווקא על שטח הגו הציבורי - ולתיתם לרוכלים.

תרמנו אדמה למסרות ציבור, ותהיה זו חוצפה שאין כדוגמתה לגזול מהציבור את הגו שהוא תרם, למסרות מסחריות. אם ברצון המועצה לנצל את הגו לבניה - נככים, ואף נשמה אם המסרה תהיה מבנה ציבורי כמוויאון, יד-לבנים וכו'.

יצחק ג. כפראתא

מעשה באוטובוס

נימל, מורה ערבי מיפו, המלמד בבית-הספר היסודי ברמלה, נסע באוטובוס מרמלה לתל-אביב, בדרך עלתה זקנה אוטובוס. מאחר וזכרו מספר דקות, ואיש מבין הנוסעים לא נתן לה את מקומה, קם נימל והזמינה לשבת. הזקנה ישבה וזכרה, אמרה: "תורה רבה, אדוניו כולם מה ערבים, ורק אתה יחור דין".

מרסור

סעד סרסור, כפר-קאסם

דבר היהודים הנוצריים

אהיה אמיר-תורה לכם אם הואילו להר-פיס את החלטתנו מיום 25.1.63, שנתקבלה כתגובה על פסקה-דין במשפטו של אוסבלר רופאייזן ("האח רניאל").

הוועד של הברית הבינלאומית של היהודים המשיחיים החליט כדלקמן: הוועד הזה, אשר מייצג יהודים משיחיים מכל פינות תבל, מכריז ומדגיש: יהודי שבא לירי אמונה בשוע המשיח והנואל, שניסבל כעדות לכך, ושהצטרף לקהל המאמינים במאמנה זו - לא חלף מהיות יהודי בלאר מיותו, כלומר הוא נישאר חלק בלתי-נפרד של העם היהודי. כל חבר בברית הבינלאומית של היהודים המשיחיים - לא זו בל-בד שהוא נחשב כגן העם היהודי, אלא הוא גם אוהב עמו ונכון לשרתו בכל עת. באופן מיוחד מודגש בזה כי היהודים המשיחיים במדינת ישראל הנם נאמנים בכל דבר ל-מדינה, שבה הם חיים ועל אורחיה הם נמנים.

ירחמיאל פרידלנד, מזכיר הברית הבינלאומית של היהודים המשיחיים, חיפה

זכות הקדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצורפים את תצלומיהם למכתבים.

קצרנות

עברית ו/או אנגלית

לומדים בהצלחה ב,אולפן גרג-לפי שיטת גרג (GREGG) הקלה תוך חודשיים, פעמיים בשבוע

תל-אביב: ה. בר-קמא, רח' גורדון 5 (4 עד 6 אח"צ) ח. פ. ה. בית-הספר, במעלה, רח' שמריהו לוי 30

אתגר דו-שבועון

גליון 56 הופיע ונמצא למכירה בכל הקיוסקים

בתוכן:

- מי ראוי להיות נשיא ישראל?
- בפרוס קע"ם השנייה
- הנשיא הוא חשוב!
- ירוש העצר הגרמני
- בין הצללים של "המרתף"
- "טורא" -
- דראמה לפי תכתוב
- ארץ לא-ידועה
- דין דן: אהוד.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת.א. 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.